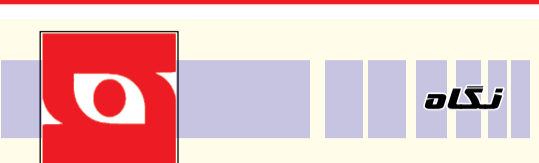

موج بر کناری‌ها در عراق نخست‌وزیر جدید چه در سر دارد؟

گزارش‌ها حاکی است «علی الزیدی» نخست‌وزیر عراق در استانه‌ته سفر به آمریکا ششماری از مقامات سیاسی، نظامی و امنیتی را از کار برکنار کرده است. گزارش‌ها نشان می‌دهد در روزهای اخیر، نخست‌وزیر عراق با صدور چند حکم مهم، عبدالکریم البصری رئیس‌دستگاه امنیت ملی، قاسم العراجی مشاور امنیت ملی و علی الدلقی رئیس بانک مرکزی را از سمت‌های خود برکنار و افراد دیگری را جایگزین آنها کرده است. گزارش‌های رسانه‌های همچنین از

سه‌شنبه ۲ تیر ۱۴۰۵ □ **۸ محرم ۱۴۴۸** □ **۲۳ ژوئن ۲۰۲۶** □ **شماره ۲۴۱۷۱**

عدالت؛ چالش پنهان جام جهانی ۲۰۲۶

وقتی بازی قبل از سوت داور آغاز می‌شود

جام جهانی فوتبال یکی از معدود رویدادهای جهانی است که مشروعیت خود را نه از قدرت، ثروت یا نفوذ سیاسی شرکت‌کنندگان، بلکه از اصل «قرابت برابری» به دست می‌آورد. میلیون‌ها نفر در سراسر جهان این مسابقات را دنبال می‌کنند، زیرا باور دارند که دست‌کم در طول نود دقیقه بازی در زمین فوتبال، تفاوت میان کشورها نه براساس اندازه اقتصاد، توان نظامی یا وزن ژئوپلیتیکی، بلکه بر پایه عملکرد در میدان مسابقه تعیین می‌شود. دقیقاً همین تصور از برابری است که جام جهانی را به مهم‌ترین رویداد ورزشی جهان تبدیل کرده است. با این حال، در میانه بازی‌های جام جهانی ۲۰۲۶، پرسشی اساسی که برای این بازی‌ها مطرح می‌باشد این است که اگر همه تیم‌ها تحت شرایط برابر وارد زمین نشوند، آیا همچنان این تورن این قرابت را علاوه‌ها دانست؟ آنچه این روزها درباره اعمال محدودیت بر برخی تیم‌ها از سوی آمریکا به‌عنوان کشور میزبان در جام جهانی مطرح می‌شود، در نگاه نخست ممکن است صرفاً یک اختلاف سیاسی یا اداری به‌نظر برسد. اما در سطحی عمیق‌تر، این موضوع یکی از بنیادی‌ترین اصول حکمرانی ورزش جهانی را به چالش می‌کشد. مسئله اصلی این نیست که یک کشور با کشور دیگری اختلافات سیاسی دارد یا اینکه برخی بازیکنان با شرایط محدودکننده‌تری برای ورود یا اقامت ویزا روبرو هستند. بلکه مسئله این است که برای نخستین‌بار، نشانه‌هایی از شکل‌گیری رویه جدید پدیدار شده است؛ رویه‌ای که در این کشور میزبان می‌تواند، بدون تغییر دادن قواعد رسمی مسابقات، محیط رقابتی را به شکلی نامنقارن برای تیم‌های مختلف شکل دهد.

در علوم سیاسی و حقوق عمومی، مشروعیت هر رقابتی بر پایه «عدالت رویه‌ای» استوار است. مردم معمولاً تنها زمانی نتایج را می‌پذیرند که اطمینان داشته باشند فرآیند رقابت برای همه شرکت‌کنندگان یکسان بوده است. این اصل درباره انتخابات، دادگاهها، مناقصه‌ها و حتی رقابت‌های ورزشی نیز صدق می‌کند. اگر شرکت‌کنندگان برای این باور باشند که برخی در رقبا مزایایی برخوردارند که دیگران به آن دسترسی ندارند، اعتماد به نتایج به‌تایید فرمایش می‌باید حتی اگر قواعد رسمی در ظاهر برای همگان یکسان به‌نظر برسد.

فوتبال حرفه‌ای نیز بر همین منطق استوار است. برخلاف تصور رایج، عدالت رقابتی تنها به قوانین حاکم بر زمین بازی محدود نمی‌شود. در سطح حرفه‌ای، مسابقه میانه‌ها پیش از سوت داور آغاز می‌شود. کیفیت ریکاوری بازیکنان، سهولت سفر، دسترسی به امکانات تفریحی، ثبات روانی، نظم برنامه‌ریزی مسابقات، شرایط اقامت و آزادی جابه‌جایی، همگی بخشی از سرمایه رقابتی یک تیم را تشکیل می‌دهند. به همین دلیل است که باشگاهها و تیم‌های ملی میلیون‌ها دلار صرف هزینه‌سازی در جهت ارتقای جزئیات آماده‌سازی خود می‌کنند. در چنین سطحی از رقابت، یک پرواز اضافی، چند ساعت تأخیر، یک محدودیت اداری یا یک فشار روانی مداوم می‌تواند به همان اندازه یک اشتباه تاکتیکی در نتیجه تأثیر بگذارد.

از این منظر، تحولات مرتبط با جام جهانی ۲۰۲۶ باید با دقت بررسی شود. نگرانی صرفاً این نیست که برخی تیم‌ها ممکن است با مشکلات مربوط به صدور ویزا یا محدودیت‌های اداری مواجه شوند، بلکه نگرانی اصلی آن است که چنین محدودیت‌هایی خود به بخشی از محیط رقابتی تبدیل شوند. اگر یک تیم نتواند تمام تمرکز خود را بر آماده‌سازی فنی، تمرین و ریکاوری معطوف کند، در حالی که تیمی دیگر ناچار باشد بخشی از انرژی خود را صرف حل مشکلات اقامتی، تمدید مجوزها، محدودیت‌های سفر یا پیچیدگی‌های مربوط به ورود مجدد به کشور میزبان کند، در آن صورت شرایط رقابت دیگر واقعاً برابر نخواهد بود. بنابراین، در اینجا نه در مفرات رسمی فیفا، بلکه در محیط عملیاتی برگزاری مسابقات شکل می‌گیرد.

دقیقاً در همین نقطه است که مسئله از سطح یک اختلاف سیاسی فراتر می‌رود و به یک چالش استراتژی برای فوتبال جهانی تبدیل می‌شود. طی دهه‌های گذشته، کشور میزبان معمولاً به‌عنوان تسهیل‌کننده رقابت تلقی می‌شد. نقش آن فراهم کردن زیرساخت‌ها، تضمین امنیت، تسهیل ورود تیم‌ها و ایجاد شرایطی بود که در آن همه شرکت‌کنندگان بتوانند بدون تحمیل هزینه‌ها و فشارهای بیرونی به رقابت بپردازند. اما این کشور در آمریکا در حال شکل‌گیری به‌نظر می‌رسد، یک تغییر پارادایمی است؛ میزبان دیگر صرفاً بر گزارکننده مسابقات نیست، بلکه به بازیگری تبدیل می‌شود که می‌تواند از طریق اختیارات حاکمیتی و اداری خود، شرایط رقابت را شکل دهد. محیط واقعی رقابتی بسیار حساس‌تر است. این چنین رویه‌ای که آمریکا در پیش گرفته به یک عرف پذیرفته‌شده تبدیل شود، پیامدهای آن بسیار فراتر از جام جهانی ۲۰۲۶ خواهد بود. در آن صورت، هر کشور میزبان در آینده می‌تواند با توجیحات سیاسی، امنیتی، مهاجرتی یا اداری، شرایط متفاوتی را برای تیم‌های شرکت‌کننده ایجاد کند. ممکن است کشورهایی در برخی بازیکنان را دشوارتر کند. کشور دیگری شاید محدودیت‌هایی برای رفت‌وآمد تیم‌های خاص اعمال کند. کشور سوم نیز ممکن است از سلب‌وکارهای بزرگ‌تراکیک برای افزایش هزینه‌های غیرمسابقه‌ای حضور برخی رقبای منتخب استفاده کند. در تمام این موارد، قوانین رسمی مسابقات بدون تغییر باقی خواهد ماند، اما اصل برابری رقابتی به‌تدریج فرسوده خواهد شد.

مسورد ایران در جام جهانی کنونی تنها یک نمونه در چارچوب روندی گسترده‌تر است. تصور کنید که بازیکنان یا اعضای یک تیم ملی در جریان مسابقات ناچار باشند با محدودیت‌های زمانی مرتبط با اقامت با مسائل اداری روبرو شوند. تصور کنید بخشی از زمان استراحت و ریکاوری آنها، به‌جای آماده‌سازی برای مسابقه، صرف رسیدگی به مسائل مربوط به وضعیت حقوقی‌شان در کشور میزبان شود. حتی اگر چنین محدودیت‌هایی به‌صراحت در مقررات مسابقات گنجانده نشده باشند، تأثیر آنها بر شرایط رقابت ناگزیرباید است. در چنین وضعیتی، تیم‌ها دیگر صرفاً در برابر حریفان خود رقابت نمی‌کنند، بلکه همزمان هزینه‌هایی را نیز متحمل می‌شوند که دیگران با آن مواجه نیستند. نکته‌ای که به‌ویژه هشدار توجه است این است که چنین روندی با فلسفه‌ای که فوتبال جهانی طی دهه‌ها پیروز کرده است، در تضاد قرار دارد. فیفا همواره فوتبال را به‌عنوان زبانی جهانی میان ملت‌ها معرفی کرده و بر اصولی همچون فرامبری، برابری و عدم تبعیض تأکید داشته است. اما این اصول تنها زمانی کارایی می‌کنند که در عمل تضمین نشوند. برابری رقابتی صرفاً یک شعار تبلیغاتی نیست؛ بلکه شالوده اعتماد عمومی به مسابقات را تشکیل می‌دهد. اگر این اعتماد تضعیف شود، حتی هیجان انگیزترین رقابت‌ها نیز بخشی از مشروعیت خود را از دست خواهند داد.

در نهایت، پرسش اساسی این نیست که آیا یک تیم خاص در جام جهانی با مشکلات ویزا مواجه خواهد شد یا نه. پرسش عمیق‌تر این است که آیا فوتبال جهانی حاضر است پذیرد که کشور میزبان بتواند هزینه‌ها و محدودیت‌هایی را بر برخی تیم‌ها تحمیل کند که دیگران با آن روبرو نیستند. اگر پاسخ مثبت باشد، آنچنین در معرض فشار قرار می‌گیرد نه پرسش دیگری. آیا یک کشور، بلکه فرانسه، شرایطی یکی از بنیادی‌ترین اصول ورزش بین‌المللی است.

آغاز می‌کنند. ممکن است برخی از تیم‌ها بازیکنان بهتر، مربیان باتجربه‌تری با منابع بیشتری داشته باشند، اما قواعد بازی برای همه یکسان باقی می‌ماند. آنچه امروز در معرض تهدید قرار دارد، نه نتیجه یک مسابقه خاص یا سرسوت یک تیم مشخص، بلکه فلسفه‌ای تدریجی همین اصل بنیادین است. اگر برخی تیم‌ها ناچار باشند پیش از ورود به زمین با موانعی روبرو شوند که دیگران با آن مواجه نیستند، در عمل مسابقه پیش از ریزش درآمن خود آغاز شده است. در چنین شرایطی، کشور میزبان دیگر صرفاً برگزارکننده رقابت نیست، بلکه به بازیگری تبدیل می‌شود که بر توازن خود بازی تأثیر می‌گذارد و این شاید خطرناک‌ترین رویه‌ای باشد که فوتبال جهانی در دهه‌های اخیر با آن مواجه شده است.

منبع: کانتر پانچ

برنامه دولت جدید عراق برای اعمال تغییرات گسترده‌تر در وزارت کشور و وزارت دفاع، از جمله بازننشسته کرن ده‌ها افسر ارشد نظامی، حکایت بی‌حد و بی‌عقوبت ۲۱ در این راستا به نقل از منابع عراقی نوشته است؛ این تصمیمات تنها چند روز پس از دیدار الزیدی با «تام باراک» فرستاده ویژه رئیس‌جمهور آمریکا در بغداد اتخاذ شده است. برخی تحلیلگران معتقدند این تغییرات بخشی از مقدمات سفر الزیدی به واشنگتن و تلاشی برای ارائه تصویری جدید از دولت عراق به آمریکا است.

کیهان

صفحه آخر

کیهان بررسی کرده است

خشم ترامپ از گزارش افشاگرانه نیویورک‌تایمز درباره جنگ ایران

سرویس خارجی-

رئیس‌جمهور امریکا از گزارش نیویورک‌تایمز که نوشته است، ترامپ در جنگ با ایران به هیچ‌یک از اهداف خود نرسیده است، عصبانی شده و این روزنامه را به خیانت متهم کرده است.

در آمریکا انتقاد دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان از تفاهنامه امضاشده بین ایران و آمریکا نامرئی نامی دارد. دموکرات‌ها می‌گویند تفاهنامه که ترامپ آغاز کرد شنبه، ۲۱ در این راستا به نقل از منابع عراقی نوشته است؛ این تصمیمات تنها چند روز پس از دیدار الزیدی با «تام باراک» فرستاده ویژه رئیس‌جمهور آمریکا در بغداد اتخاذ شده است. برخی تحلیلگران معتقدند این تغییرات بخشی از مقدمات سفر الزیدی به واشنگتن و تلاشی برای ارائه تصویری جدید از دولت عراق به آمریکا است.

در جنگ و نه در توافق نتوانست اهداف اعلام‌شده علیه ایران را محقق کند و با استناد به تحلیل «کتیلین تالجی»، استاد مؤسسه مفکران و مساجوست و متخصص در مسائل امنیتی خلیج فارس، گفته شده که «تفاهنامه‌های که میان آمریکا و ایران امضا شده نتیجه این واقعیت بود که آمریکا لقمه بزرگ‌تر از دهانش برداشت. گزارش نیویورک‌تایمز با عنوان «پس از حدود چهار ماه جنگ، چه چیزی تغییر کرد؟ تحلیلگران می‌گویند: چیز زیادی تغییر نکرده»، حسامی ترامپ را عصبانی کرده است. ترامپ با حمله به نیویورک‌تایمز به خاطر انتشار این گزارش، آن را به اقدام حقوقی و حزبانه در لبنان، به حملات متقابل ادامه داد.»

لحه گمشاد از دهن

بر پایه این گزارش، تا روز شنبه، حتی مهم‌ترین نتیجه فوری توافق یعنی بازگشتسای هرگز توسط ایران، که ترامپ آن را حیاتی می‌دانست نیز در معرض خطر به‌نظر می‌رسید. ارتش ایران اعلام کرد این آبره از توره‌ها ریزش یزند، درآمریکا نتوانسته جنگ لبنان را متوقف کند. ارتش آمریکا این ادعا را رد کرد و گفت تنگه طوق توفیق همچنان باز است. در این گزارش آمده است که آمریکا

سرویس خارجی-

«پومحمد جولانی» که با بسک تونپه پیچیده و با کمک آمریکا رژیم صهیونیستی، انگلیس، ترکیه و برخی نخبجین عرب بر سوریه حاکم شده است می‌گوید، اینکه می‌گویند ترامپ از او خواسته با حزبانه وارد جنگ شود، اشتباه است و او قصد چنین کاری را هم ندارد

پس این که رژیم صهیونیستی و آمریکا مدعی حمایت‌های ایران از لبنان، در غلبه بر جنبش محبوب و قدرتمند حزبانه تا کم نامند، ترامپ-خواستگانه را خواسته- طرحی را ارائه کرد که نشان می‌داد، می‌خواهند رژیم حاکم بر سوریه را وارد مکره کرده و به جنگ با حزبانه بفرستند. این اظهارات بار دیگر اثبات کرد که جولانی، صرفاً یک مهره دست‌نشانده است که اختیاری از خود ندارد چراکه از غیر از این روزمرز ترکیه، آمریکا و رژیم صهیونیستی در این کشور آزانه جولان نمی‌داند و مردم این کشور را قتل‌عام نمی‌کنند و ترامپ همچنین اظهاراتی را بر زبان نمی‌راند. «حمد الشرع» با همان «پومحمد جولانی» هیچ واکنش علیه می‌مقال این اشتناگاری‌ها از خود نشان نداده است. حالا خبر رسیده است که این اظهارات ترامپ درباره سوریه و ورود این کشور به جنگ با حزبانه واکنش جدی نشان داده است.

من نمی‌خواهم وارد جنگ شوم

آن‌طور که «خفاپرس» به نقل از خبرگزاری سوریه نوشته است، رئیس‌ساز خودخوانده سوریه گفته است که رئیس‌جمهور آمریکا در تماس تلفنی با وی درخواست راحل‌هایی غیر از جنگ و روبرویی با حزبانه صحبت کرده است. او سپس در توجیه ترس خود از روبرویی با حزبانه تلاش کرد- سخنان ترامپ را به سبب دیگری تفسیر کرد. جولانی مدعی شد که ترامپ از آنچه در لبنان در حال رخ‌دادن است ایزار ناراضی‌ت کرده و درباره نقش سوریه بر یافتن یک راه‌حل امن بدون تنش صحبت کرده، اما این اظهارات به اشتباه اینگونه برداشت شد که گویا سوریه قرار است وارد لبنان شود؛ جولانی این راه گفت که «من نمی‌خواهم سوریه مداخله منفی در لبنان داشته‌باشد و ما به دنبال راه‌حل‌های اقتصادی هستیم، نه نظامی».

رئیس رژیم موقت سوریه به تأکید کرد که سوریه به لبنان

علمای بحرین: برای عزاداری امام حسین (ع)

از آل خلیفه مجبور نمی‌گیریم

مؤمنسان را از زمان ظهور حضرت ولی‌عصر(عج) برعهده دارند. این باینانه با اشاره به مواضع صریح ائمه شیخ علی‌س قاسم مبنی بر «روز استقلال امور دینی»، این موضوع را قبحی ناعادلانه و مرتبط با آزادی‌های دینی بر بحرین دانست. علمای بحرین از مردم خواستند که برای فعالیت‌های مربوط به شاعر حسین، اعم از فعالیت مداحان ویرپاکندگنان مجالس، از ناهادهای دولتی درخواست مجوز نکنند. آنها تأکید کردند: «خواست مجوز، به معنای پذیرش محدودیت‌کنندگی است که از نظر شرعی صلاحیت دخالت در امور دین را ندارند.»

همزمان با تشدید فشارهای رژیم آل خلیفه به هیئت‌های مذهبی در ایام محرم برای دریافت مجوز جهت عزاداری، علمای بحرین اعلام کردند برای برگزاری شاعران حسینی نیازی به دریافت مجوز نیست.
در بلیه‌ده علمای بحرین آمده است: «هائمی‌توانیم در امور دینی، تابع دستوراتی باشیم که با فرمان خاندان و اولیای دین در تضاد است.» آنها تأکید کردند که طبق آموزه‌های دینی، مدیریت امور مذهبی برعهده فقهای عادل و امین است؛ همان‌کسانی که مرجعیت

اذان ظهر: ۱۲:۰۷، اذان مغرب: ۱۹:۴۵، نیمه‌شب شرعی: ۰۳/۱۳:۲۳، اذان صبح(فردا): ۰۳/۰۳، طلوع آفتاب(فردا): ۰۴/۴۹

بحران‌های پی‌درپی نخست‌وزیر انگلیس را به زیر کشید

سراجم «کر استامر»، نخست‌وزیر انگلیس به‌دلیل ناتوانی در حل بحران‌های پی‌درپی این کشور مجبور شد استعفا خود را از نخست‌وزیری انگلیس اعلام کرد.

کر استامر دیروز (دوشنبه) طی یک سخنرانی مقابل دفترش در «اوپنینگ استریت» در مرکز لندن به صراحت اعلام کرد که مسئولان رهبر حزب کارگر و نخست‌وزیر کشور استعفا کرده است. او با اعلام اینکه صبح دوشنبه با پادشاه صحبت کرده و او را در جریان تصمیم خود قرار داده است، گفت: استعفا خود را به‌عنوان نخست‌وزیر بریتانیا اعلام می‌کنم. از حزب کارگر می‌خواهم که برای انتخاب جانشین من جدول زمانی تعیین کند و معرفی نامزدها از ۹ ژوئیه(۱۸ تیر) آغاز و تا تعطیلات تابستانی تکمیل شود. استامر افزود: «در صورت برگزاری رقابت، این امر تضمین می‌کند که رهبر جدید قبل از بازگشت پارلمان در ماه سپتامبر(شهریور)، تعیین می‌شود. من تا زمان پایان رقابت به عنوان نخست‌وزیر در سمت خود باقی خواهم ماند. تمام تلاش خود را برای اطمینان انتقال منظم قدرت انجام خواهم داد» و در میان گزینه‌های مطرح‌شده برای جانشینی استامر، نااهلی مانند ریچل روز (وزیر دارایی) و آنجل رابنر (معاون نخست‌وزیر) به چشم می‌خورد. همچنین برخی از رسانه‌ها از احتمال بازگشت یک چهره باتجربه به رهبری حزب کارگر سخن گفتند.

دلیل استعفا استامر

رسانه‌ها و کارشناسان دلال‌های متعددی برای استعفا ی مطرح می‌کنند استامر که در ۵ تیر(۲۴ ژوئیه ۱۴۰۲ تیر ۱۴۰۲) نخست‌وزیر انگلیس شده بود. در ماه‌های اخیر با بحران‌های سیاسی و اقتصادی متعددی مواجه بود. منابع نزدیک به نخست‌وزیر انگلیس گفتند او پس از رایزنی‌های گسترده‌ها با وزیران، مشاوران، حامیان مالی و رهبران اتحادیه‌های کارگری به این جمع‌بندی رسیده که ادامه حضورش در قدرت، امکان‌پذیر نیست. روزنامه «پرش‌تایمز» در گزارش خود درباره استعفا استامر روی بحران تعدد نخست‌وزیران انگلیس و استعفا ی آنها ماثم واردطبق این گزارش، انگلیس طی یک دهه اخیر شاهد حضور فزونی نخست‌وزیر از دو حزب محافظه‌کار و کارگر بوده است. به نوشته این روزنامه اولین و مهم‌ترین دلیل استعفا استامر، کاهش شدید محبوبیت او در ماه‌های اخیر است. نظرسنجی‌های نشان می‌دهد که حزب کارگر در صورت برگزاری انتخابات زده‌شده، با شکست سنگینی روبرو خواهد شد. استامر با این استعفا قصد دارد تا از یک شکست احتمالی جلوگیری کند و به حزب خود فرصت دهد تا با یک رهبر جدید، برای انتخابات آینده آماده شود. دومین دلیل اساسی این گزارش اشاره به کاهش رایزنی‌ها و سیاسی بریتانیا است. بریتانیا با مشکلات اقتصادی متعددی (مانند تورم بالا، رکود اقتصادی و افزایش هزینه‌های زندگی) روبرو است. همچنین، روابط این کشور با اتحادیه اروپا و سایر کشورها، با چالش‌هایی همراه است. تدهیم بحران هزینه‌های زندگی، رشد اقتصادی ضعیف، شفاف‌تیاان نظرات مردم‌گمکرد دولت، اختلافات در سرسیاست‌های مالی و بودجه‌ای، ناراضی‌ت از سیاست‌های ریاضتی و کاهش رفاه اجتماعی از جمله دلایل اقتصادی است که کارشناسان می‌گویند استامر در ناتوانی از حل این بحران مجبور به استعفا شده است.

رئیس‌جمهور کلمبیا خبر داد

تقلب انتخاباتی در کلمبیا

به نفع نامزد طرفدار رژیم صهیونیستی

«کوستااو پترو» رئیس‌جمهور کلمبیا، رسماً اسرائیل را به مداخله در انتخابات ریاست‌جمهوری کشورش به نفع پیروزی نامزد طرفدار رژیم صهیونیستی متهم کرد.

انتخابات ریاست‌جمهوری کلمبیا که روز یکشنبه برگزار شد، به گفته مقامات رسمی دولتی با دخالت رژیم صهیونیستی همراه بوده است. با شمارش ۹۹٫۹ درصد نتایج توسط مقامات انتخاباتی کلمبیا «پلاردو لا اسیرلا» با کسب ۴۹٫۷ درصد آرا از «یوان سبا» ستاور چگیرا کلمبیلی و نامزد حزب حاکم ۴۸٫۷ درصد پیشی گرفته است. مقامات انتخاباتی کلمبیا هنوز به طور رسمی نرنده انتخابات را اعلام نکرده‌اند. اما «کوستااو پترو» رئیس‌جمهور کلمبیا در اولین واکنش به این نتایج، رژیم صهیونیستی را به دستکاری در انتخابات کشورش به‌نفع پیروزی نامزد استگاری نزدیک به رژیم صهیونیستی ترامپ یعنی ایلاردو لا اسیرلا متهم کرد. رئیس‌جمهور فعلی کلمبیا که در این انتخابات نامز شده بود، با انتشار پیام در شبکه ایکس (توییتر سابق)، از مشکلات نامرئاز انتخاباتی و مداخله رژیم صهیونیستی در آن خبر داده و نوشت: «هم‌شدار دادم که نرفرازان باران تابستان طبق حکم شورای ایالتی سال ۲۰۱۸، آسیب‌پذیر است و باید با دقت فراز عمومی جایگزین شود.» دقیقاً بعد از ادعای پیروزی اسیرلا در دور دوم انتخابات ریاست‌جمهوری کلمبیا، وزیر خارجه رژیم صهیونیستی نو به او تریک گفت. وزیر خارجه رژیم اسرائیل در صفحه ایکس (توییتر سابق) عکسی از خودش و اسیرلا منتشر کرد و نوشت: «پر برنده شد، کلمبیا برنده شد! تبریک به گمشده میلادی با بیان اینکه غده، یاخنته مقاومت در جهان است.» گفته بود قصد دارد مدال مبارز بزرگ «سیمون بولیوار» را به نشانه مقاومت مردم غزه به آنها اهدا کند.

بخش مهمی از افکار عمومی انگلیس امروز بر این باور است که برگزیتی به افزایش هزینه زندگی دامن زده است. **کمبود نیروی انسانی در بخش سلامت** یکی از مشهورترین نماندهای کارزار برگزیت، اوپوسی بود که روی آن نوشته شده بود: «توانایی کمبود نیروی بهداشت یول به اتحادیه اروپا، هر هفته ده‌ها میلیون پوند بیشتر به NHS (نظام سلامت دولتی انگلیس) اختصاص دهد. این وعده، به‌ویژه در میان رده‌هایدگانی که نگران فرسودگی خدمات درمانی بودند، اثر زیادی گذاشت. اما نزدیک به ده سال بعد، نه‌تنها NHS از فشار خارج نشده، بلکه همچنان با کمبود نیرو، فشار تقاضا و بحران ظرفیت مواجه است. اما راه‌های جدید نشان می‌دهد NHS برای حفظ عملکرد خود همچنان به کارکنان خارجی متکی است. طبق داده‌های پارلمان انگلیس، حدود یک‌پنجم کارکنان NHS در انگلستان تابعیت غیر انگلیسی دارند و بیش از ۷۰ هزار نفر از کارکنان آن، شهروندان اتحادیه اروپا هستند. هم‌زمان، سهمیه استخدام درمانی خارجی از کشورها ی دیگر هم بالا رفته است. این یعنی برگزیت نه‌تنها وابستگی ساختاری NHS به نیروی کار خارجی را از بین نبرد، بلکه در برخی موارد باعث شد سیستم درمانی برای جبران کمبودها به منابع نژادهای از مهاجرت کاری متوسل شود.

برگزیت فقط یک پرونده قضایی اروپا از زاریهای سیاسی بود. این فرآندوم شگاف‌های عمیق در جامعه انگلیس را آشکار کرد: شکاف بین شهرهای بزرگ و مناطق روستایی، میان نسل‌های جوان و مسن‌تر، میان انگلیس و اسکاتلند، و میان نگاه‌های متفاوت به جهانی‌شدن، مهاجرت و هویت ملی. در اسکاتلند، جایی که اکثریت رایزنده‌هاگن خواهان ماندن در اتحادیه اروپا بودند، برگزیت دوباره تحت‌استقلال را شعله‌ور کرد و این استقلال را تقویت کرد که اسکاتلند برخلاف خواست اکثریت خود از اتحادیه اروپا بیرون کشیده شده است. در سال‌های میانی این‌که غده، یاخنته مقاومت در جهان است.» گفته بود قصد دارد مدال مبارز بزرگ «سیمون بولیوار» را به نشانه مقاومت مردم غزه به آنها اهدا کند.

فردا، درده، عملاً پس از بمباران گسترده رژیم صهیونیستی فاقد هرگونه تجهیزات سنگین است!

جنگ و مقابله با حزبانه وجود دارد. می‌توان به سوریه برای یک راجل مثبت تنگه کرد که از طریق تقویت حمایت از دولت لبنان، تقویت نهادهای رسمی، و ایجاد پیوند و ارتباط میان نیروهای لبنانی از جمله حزبانه انجام شود، زیرا راه‌حل‌های جزئی و ناقص مشکلات بزرگی ایجاد می‌کنند. وی افزود که حزبانه باید جایگاه و موقعیت خود را پیدا کند. زیرا برخی کشورهایی که به لبنان علاقه‌مند هستند، این گروه را مرتبط با پرونده ایران می‌دانند. جولانی گفت که سوریه آماده‌نشتن در پشت میز و مذاکره با این حزبانه است. او با بیان اینکه «سوریه خواهان پایان جنگ در منطقه است»، گفت: «مسیر سوریه در توسعه اقتصادی روشن است و این یک انتخاب استراتژیک است. طبق آملر و آرواقم در مسیر درستی قرار داریم، اگرچه در حال گذر از مرحله التیام زخم‌های خود هستیم، اما امیدواریم که انتظارات مردم خود را برآورده کنیم».

به گزارش العالم، شیخ نجیم قاسم گفت: «طرحی برای نابودی حزبانه و مقاومت در منطقه وجود داشت که این طرح شکست خورد. در جریان عملیات عصف ماکول در لبنان، نزدیک به ۱۰ هزار زخمی‌شد، اما با وجود همه این اقدامات، مقاومت همچنان پابرجا ماند. مردم نابودی ایران و مقاومت در منطقه تاکم برآورده کنیم».

گفتنی است ارتش کنونی سوریه که تحت کنترل شورشیان

۱۰ سال بعد از فرآندوم برگزیت

خروجی که مشکلات را حل نکرد و خودش بخشی از مشکل شد

سرویس خارجی-

ده سال از فرآندوم برگزیت می‌گذرد؛ همه‌پرسی‌ای که قرار بود از خروج انگلیس از اتحادیه اروپا، اقتصاد را تقویت کند و کنترل بیشتری به لندن بدهد. اما امروز، بسیاری از مشکلاتی که برگزیت وعده حل آنها را داده بود، همچنان پابرجاست و حتی در برخی حوزه‌ها عمیق‌تر شده است.

در ۲۳ ژوئن ۲۰۱۶ (۳۱ تیر ۱۳۹۵)، انگلیس‌ها در یکی از مهم‌ترین همه‌پرسی‌های تاریخ معاصر اروپا با یک صندوق رأی رتقتد تا درباره ماندن یا خروج کشورشان از اتحادیه اروپا تصمیم بگیرند. نتیجه، رای ۵۲ درصدی به «خروج» بود، رایی که خیلی زود با برگزیت در حافظه سیاسی جهان ثبت نشد. آن زمان، حامیان خروج وعده می‌دادند که انگلیس با ترک اتحادیه اروپا، کنترل مرزها را پس می‌گیرد، با بروکراسی بروکسل رها می‌شود، پول بیشتری برای خدمات عمومی به‌ویژه نظام سلامت ذخیره می‌کند و با آزادی بیشتر، اقتصاد پویاتری خواهد ساخت. اما حالا، نزدیک به یک دهه بعد، تصور به‌مراتب پیچیده‌تر و تئورست از آن وعده‌های انتخاباتی است. امروز، بحث اصلی این است که هزینه واقعی آن برای انگلیس چه بوده و آیا مشکلاتی که قرار بود حل شوند، واقعاً حل شدند؟

رشد کمتر سرمایه‌گذاری صنعتیتر، در آمد محدودتر

مهم‌ترین میدان دآوری درباره برگزیت، اقتصاد انگلیس است. تقریباً همه نهادهای معتبر اقتصادی که در سال‌های اخیر تلاش کرده‌اند از خروج از اتحادیه اروپا، از نفع‌های بلند، به یک جمع‌بندی مشترک رسیده‌اند: برگزیت به رشد اقتصاد انگلیس ضربه زده است. هرچند درباره اندازه دقیق این ضربه اختلاف‌هایی وجود دارد. نظارت‌ترین پژوهش دفتر فترت پژوهش اقتصادی آمریکا که در نوامبر ۲۰۲۵ (آبان ۱۴۰۴) منتشر شد، برآورد می‌کند که برگزیت تا سال ۲۰۲۵ تولید ناخالصی داخلی انگلیس را حدود ۸٫۶ درصد پایین‌تر از حالتی قرار داده است که اگر خروجی در کار نبود، می‌توانست اتحادیه اروپا نزدیک‌ترین و مسئله‌ناک‌ترین شریک تجاری انگلیس